

In zake:

De Heer X,

Eiser, bijgestaan door Mter Bart D'HAENE, advocaat, met kantoor te 2300 Turnhout, Gemeentestraat nr. 4/6

Tegen

VZW KONINKLIJKE BELGISCHE IJSHOCKEY FEDERATIE (KBIJF), met zetel gevestigd te 2600 Berchem, Boomgaardstraat nr. 22 bus 49, met KBO nummer 0416.864.626,

Verweerster, vertegenwoordigd door de heer VAN DER STUYFT, bestuurder, en Mter Luk DE SCHRIJVER, advocaat, kantoor De Schrijver & Partners, gevestigd te 9840 De Pinte, Pont-Noord nr. 15A

Als arbiters werden aangeduid:

- Door eiser X: de heer Bart Meganck, magistraat
- Door verweerster Vzw KBIJF: de heer Guido De Croock, magistraat

Deze arbiters hebben, overeenkomstig artikel 12, tweede lid, van het Reglement van het BAS, als derde arbiter en voorzitter aangeduid: de heer Robert Boes, magistraat-emeritus

De partijen werden in hun uiteenzetting gehoord op de zitting van 22 april 2013.

De bevoegdheid van het BAS en de ontvankelijkheid van de vordering van de eiser worden door de verweerster betwist.

De verweerster betwist de bevoegdheid van het BAS om ter zake uitspraak te doen om reden dat er geen geldige arbitrageovereenkomst tussen de partijen zou bestaan.

Krachtens artikel 1677 van het Gerechtelijk Wetboek, behoort een overeenkomst tot arbitrage te zijn vervat in een door de partijen ondertekend geschrift, of in andere hen bindende stukken, waarbij zij blijk hebben gegeven van hun wil om het geschil aan arbitrage te onderwerpen.

Krachtens de artikelen 13 en 15.8 van het Reglement van de Nationale Beroepscommissie van de verweerster, kan een speler in beroep gaan bij deze beroepscommissie tegen een uitspraak van de Nationale Tuchtcommissie en kan tegen de beslissing van de Nationale Beroepscommissie arbitrage aangevraagd worden bij het BOIC, dus bij het BAS.

Het eigen Reglement van de Nationale Beroepscommissie van de verweerster is alleszins voor verweerster zelf bindend en van zodra een door de Nationale Beroepscommissie tot een tuchtsanctie veroordeelde speler binnen de hiertoe gestelde termijn verweerster ter kennis brengt dat hij zijn toevlucht neemt tot arbitrage bij het BOIC (BAS), dient het bestaan van een arbitrageovereenkomst, met de tuchtsanctie als voorwerp van het geschil, te worden aanvaard.

Te dezen heeft de eiser op 16 januari 2013 per email van zijn raadsman de voorzitter van de verweerster ter kennis gebracht dat hij de hem op 8 januari 2013 door de Nationale Beroepscommissie van beroep van de verweerster opgelegde tuchtsanctie bij arbitrage wilde aanvechten, waarop de voorzitter van de verweerster bij email van dezelfde dag (16 januari 2013) bevestigde dat arbitrage mogelijk was krachtens artikel 15.8 van voormeld Reglement van de Nationale Beroepscommissie.

Een type-overeenkomst van 29 januari 2013, waarbij volgens de bewoordingen ervan de partijen hebben aanvaard dat een scheidsrechterscollege, aangeduid overeenkomstig artikel 10 van het Reglement van het BAS, hun geschil zou beslechten, werd bovendien door de beide partijen ondertekend. Uit de email van de verweerster van 5 februari 2013 en de brief van eisers raadsman van 8 februari 2013 omtrent de kosten van de procedure voor het BAS blijkt dat de ondertekening van de type-overeenkomst door de verweerster alleszins later gebeurde. Weliswaar is in dit geschrift het voorwerp van het geschil niet omschreven, maar mede uit de voormelde aangegeven stukken blijkt voldoende dat beide partijen overeenkomstig voormeld artikel 1677 van het Gerechtelijk Wetboek blijk hebben gegeven om het geschil, zijnde de tuchtsanctie van de Nationale Beroepscommissie van 8 januari 2013, aan de arbitrage van het Bas te onderwerpen.

Het Belgisch Arbitragehof voor de Sport is dienvolgens bevoegd om kennis te nemen van eisers vordering en dit als volwaardig beroepsorgaan met volle rechtsmacht.

II. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING VAN EISER

Krachtens artikel 1683 van het Gerechtelijk Wetboek, geeft de partij die een geschil bij het scheidsgerecht aanhangig wil maken, daarvan kennis aan de tegenpartij. In deze kennisgeving wordt naar de overeenkomst tot arbitrage verwezen en voorts het onderwerp van het geschil aangegeven, indien dit laatste niet reeds in de overeenkomst tot arbitrage is geschied.

Zoals hierboven reeds gesteld, bestond de arbitrageovereenkomst tussen de partijen van zodra de eiser op 16 januari 2013 aan de verweerster kennis gaf dat hij de bedoelde tuchtsanctie ging

aanvechten bij het BAS. Ook het voorwerp van het geschil, zijnde de tuchtsanctie, was toen door de partijen gekend.

Krachtens artikel 16 van het Reglement van het BAS, moet de partij die een arbitrage van het BAS wenst, een verzoek hiertoe bij de griffie indienen met precieze gegevens omtrent zijn identiteit, de aard, de omstandigheden en het voorwerp van het geschil tussen de partijen, een samenvatting van de aangevoerde middelen, de aanduiding van een scheidsrechter en de keuze van de taal van de arbitrage. Deze reglementsbepaling is ten aanzien van voormeld artikel 1683 van het Gerechtelijk Wetboek slechts aanvullend en de niet strikte naleving ervan is niet op straffe van nietigheid of niet-ontvankelijkheid van de vordering voorgeschreven. Het volstaat dat de identiteit van de verzoeker voldoende bekend is en kennis wordt gegeven van het bestaande geschil tussen de partijen.

De brief van eisers raadsman van 29 januari 2013 aan het BAS en BOIC waarbij een arbitragebeslissing van het BAS wordt gevraagd ten aanzien van de tuchtbeslissing van de Nationale Beroepscommissie van verweerster van 8 januari 2013, waarbij de kopie van deze beslissing was bijgevoegd, volstond voor de aanduiding van de identiteit van de eiser en van het voorwerp van het geschil.

Bij brief van 8 februari 2013, blijkbaar voor de ondertekening door de verweerster van de voormelde typeovereenkomst, bracht eisers raadsman de verweerster op de hoogte van de grieven tegen de bestreden beslissing van de Nationale Beroepscommissie, meer bepaald een sanctie buiten proportie en een voorafgaandelijk niet-tegensprekelijk debat.

In de gegeven omstandigheden dient de vordering van de eiser ontvankelijk te worden verklaard.

III. RECHT VAN VERDEDIGING

De omstandigheid dat een partij in een geding niet als laatste mag concluderen maakt in se geen schending uit van haar recht van verdediging.

Slechts na de tweede conclusie van de eiser kon de verweerster zich eventueel benadeeld voelen. Zij geeft te dezen niet aan waarop zij eventueel nog wilde repliceren, heeft nagelaten een verzoek in te dienen om alsnog te mogen repliceren en heeft evenmin de raadsman van eiser gecontacteerd met de vraag naar een regeling in der minne waarbij zij nog op de tweede conclusie van de eiser kon repliceren.

In die omstandigheden kan op de bewering van verweerster dat haar recht van verdediging werd geschonden, niet worden ingegaan.

IV. DE TEN LASTE GELEGDE FEITEN

Het scheidsrechtersverslag van de wedstrijd Leuven IHC (51) tegen Turnhout White Caps (28) van 8 december 2012 vermeldt het volgende als feiten:

“In de eerste periode op 07:03 beging speler Y van Leuven een overtreding op een tegenstander achter het doel van de tegenstander (en dus in het aanvalsvlak van Leuven), waarvoor door middel van een delayed penalty werd aangegeven dat een straf zou vallen. De straf voor de overtreding van Leuven Y was 2' + 10' CheckingfromBehind. Echter, onmiddellijk na de overtreding verliet de keeper van Turnhout, speler X, zijn crease en schaatste naar de achterzijde van zijn doel alwaar hij door middel van een neerwaartse

slashingbeweging zijn goalie stick op het hoofd van Y sloeg, welke daarbij neer viel op het ijs. Dus, om de overtreding te illustreren, de keeper was ongeveer één à anderhalve meter afstand van de tegenstander, hief zijn goalie stick in de lucht en sloeg deze bewust en met kracht en snelheid op het hoofd van de speler, waarbij de stick contact maakte met de achterzijde van de helm van de tegenstander. Na het opbreken van de daarop volgende kleine schermutseling tussen een aantal spelers, heb ik Turnhout X dan ook een Match Penalty opgelegd voor High Stick onder regel 530b (het verwonden van een speler dmv High Stick). Let op dat alhoewel de maat van de straf altijd een Match Penalty zou zijn, de straf zelfs eventueel ook onder andere noemers had kunnen vallen inclusief Slashing 537b en Excessive Roughness 527. Note's : Speler Y van Leuven kon de wedstrijd niet meer vervolgen door duizeligheid en om eventueel verder hoofdletsel te voorkomen."

Noch het door de eiser op de zitting overgelegde krantenknipsel met foto, noch de ook alsdan overgelegde eenzijdige verklaring van de materiaalman van de White Caps doen afbreuk aan het objectief scheidsrechtersverslag.

Er dient dan ook aangenomen dat de eiser de speler Y van Leuven met zijn goalie stick bewust, met kracht en snelheid op het hoofd heeft geslagen.

V. GEDEELTELIJKE Vernietiging van de aangevochten beslissing

De motivering van deze beslissing wordt door het Belgisch Arbitragehof voor de Sport volledig beaamd en overgenomen, met uitzondering evenwel daar waar gesteld wordt dat geen enkele verzachtende omstandigheid kan worden ingeroepen en rekening gehouden wordt met gegevens die de Nationale Beroepscommissie achterhaald heeft door zelf contact op te nemen met de behandelende geneesheer van de speler de Heer Y van Leuven,

De Beroepscommissie stelde in de aangevochten beslissing: *"Als jong volwassene moest de eiser zich er van bewust zijn dat hij verantwoordelijk kan gesteld worden voor zijn daden."* Dit neemt evenwel niet weg dat de jeugdige leeftijd van de eiser als verzachtende omstandigheid dient te worden aangenomen.

Voorts is er het eigen onderzoek van de Nationale Beroepscommissie naar de gevolgen van de slag van de eiser tegen het hoofd van speler Y van Leuven. Weliswaar heeft de Nationale Beroepscommissie van de verweerster krachtens artikel 11 van haar reglement de bevoegdheid het dossier omtrent het bij haar aangetekend beroep grondig te onderzoeken. Ongeacht of deze bepaling eigen onderzoeksdaden van de Beroepscommissie omtrent de te beoordelen feiten toelaat, dient de beroeper hiervan alleszins voor de zitting en met stukken tot staving van de bijkomende gegevens op de hoogte te worden gebracht.

Te dezen wordt geen medisch getuigschrift omtrent de gevolgen van de toegebrachte slag overgelegd en blijkt uit de overgelegde stukken geenszins dat de in de aangevochten beslissing omschreven gevolgen aan de eiser voor de zitting werden medegedeeld, noch dat de eiser zich hiertegen in een tegensprekelijk debat heeft kunnen verweren.

Hieruit volgt dat de aangevochten beslissing moet worden vernietigd in zoverre een ontstentenis van verzachtende omstandigheden werd aangenomen en rekening werd gehouden met gegevens, waarvan niet vaststaat dat de eiser zich hiertegen in een tegensprekelijk debat heeft kunnen verweren. Gelet op de invloed hiervan op de aangenomen strafmaat dient de aangevochten beslissing ook op dit punt te worden vernietigd.

VI. STRAFMAAT

De rechtsmacht van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport is volwaardig ten aanzien van een tuchtbeslissing die bij arbitrage voor dit Hof wordt aangevochten. Het Arbitragehof is dienvolgens bevoegd om een nieuwe strafmaat te bepalen.

Het totaal ongepast, gevaarlijk en bewust optreden van de eiser, zoals omschreven in het scheidsrechtersverslag, had plaats na een fout van de Heer Y, die door de scheidsrechter gesanctioneerd werd. Uitlokking kan evenwel niet worden weerhouden. Een strenge bestraffing is vereist.

OM DEZE REDENEN

HET BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

Uitspraak doende op tegenspraak en in laatste aanleg

Verklaart het beroep van de eiser ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond,

Vernietigt de bestreden beslissing van de Nationale Beroepscommissie van de Koninklijke Belgische IJshockey Federatie van 8 januari 2013 in zoverre ze ten aanzien van de eiser geen verzachtende omstandigheden aanneemt, gegevens omtrent de gevolgen van de eiser ten laste gelegde feiten, waarvan niet vaststaat dat de eiser zich hiertegen in een tegensprekelijk debat heeft kunnen verweren, aanneemt, en een straf uitspreekt,

Opnieuw oordelend hieromtrent

Veroordeelt de eiser, zijn jeugdige leeftijd als verzachtende omstandigheid in aanmerking genomen, voor de overtreding "Match Penalty 10p – artikel 527 – 530b – 537b" tot een bijkomende volledige en effectieve schorsing voor alle wedstrijden georganiseerd door de verweerster, tot en met 30 juni 2015, vermeerderd met een gelijkaardige schorsing voor een periode van één jaar, evenwel met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van één jaar, ingaande op 1 juli 2015, en waarbij dit uitstel vervalt bij een nieuwe Match Penalty als hierboven omschreven.

Beveelt, overeenkomstig artikel 13, derde lid, c) van het Reglement van de Nationale Beroepscommissie van de verweerster en vermits de eiser een buitenlandse speler is, de overmaking van deze beslissing aan de IIHF door het BS.

Beveelt de mededeling van deze arbitrale uitspraak door de griffie van het BAS aan de partijen.

Veroordeelt de beide partijen elk in de helft van de arbitragekosten, deze bepaald zijnde op 885,02 euro.

Aldus gewezen door het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 8 mei 2013.

Bart MEGANCK, arbiter

Robert BOES, arbiter-voorzitter

Guido DE CROOCK, arbiter